

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 416

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 22 iunie 2010

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
113.		Decizia nr. 712 din 25 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, astfel cum au fost modificate prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010 pentru modificarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.....	8–11
594.	2		
		Decizia nr. 723 din 1 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. (6) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996	11–12
	2	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		543.	
		— Hotărâre pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1.627/2008 privind aprobarea activităților pentru care se acordă sprijin financiar producătorilor agricoli din sectorul zootehnic în anul 2009, a cuantumului acestuia, precum și a sumei totale alocate fiecărei activități, precum și a anexei la Hotărârea Guvernului nr. 693/2009 privind aprobarea activităților pentru care se acordă sprijin financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal pentru anul 2009, a cuantumului acestuia și a sumelor totale alocate fiecărei activități	13–16
	3–4		
	5–6		
	6–8		

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale
pentru Administrare și Reglementare în Comunicații**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22 din 11 martie 2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 19 martie 2009.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 16 iunie 2010.

Nr. 113.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea
Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare
în Comunicații**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 15 iunie 2010.

Nr. 594.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA nr. 645

din 11 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 coroborate cu cele ale art. 128 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Zhong Yixiong în Dosarul nr. 988/46/2009 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 7.742D/2009.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, însoțit de domnul Ioan Budura, interpret autorizat de limba chineză. Se constată lipsa părții Serviciul pentru Imigrări Argeș, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 7.749D/2009 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) coroborate cu cele ale art. 128 din aceeași ordonanță de urgență, ridicată de Wang Aizhong în Dosarul nr. 986/46/2009 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Autorul prezent și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea.

Curtea, observând identitatea parțială de obiect al celor două cauze, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 7.749D/2009 la Dosarul nr. 7.742D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate ce formează obiectul Dosarului nr. 7.742D/2009. Acesta precizează că lasă la aprecierea Curții soluția cu privire la excepție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale și convenționale invocate de autorii excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 8 octombrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 988/46/2009 și nr. 986/46/2009, **Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, respectiv a celor ale art. 11 alin. (1) coroborate cu cele ale art. 128 alin. (1) din același act normativ.** Excepțiile au fost ridicate de Zhong Yixiong și Wang Aizhong în cauze având ca obiect soluționarea plângerilor formulate împotriva deciziilor Serviciului pentru Imigrări Argeș prin care s-a instituit interdicția intrării în țară a acestora pentru o perioadă de 6 luni de la data ieșirii din România.

În motivările excepțiilor de neconstituționalitate având un conținut similar, se susține că textele de lege criticate sunt lipsite de precizie și claritate, întrucât nu cuprind reglementări referitoare la situații similare cu cea în care autorii excepțiilor se află și nu protejează suficient străinii beneficiari ai unei forme de protecție într-un stat membru al Uniunii Europene împotriva arbitrariului și abuzurilor Oficiului Român pentru Imigrări, în speță ale Serviciului pentru Imigrări Argeș. Se arată, totodată, că textele de lege criticate ar fi trebuit să cuprindă precizări cu privire la momentul de la care se calculează cele 6 luni în care reclamanții pot intra și rămâne timp de 90 de zile pe teritoriul României.

Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este admisibilă, fără să își exprime opinia cu privire la temeinicia acesteia.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul precizează că dispozițiile de lege criticate reglementează obligații ale străinilor care au dreptul de a intra și, după caz, de a rămâne pe teritoriul României, respectiv limite ale dreptului de ședere, nefiind de natură să aducă atingere prevederilor constituționale și convenționale amintite în motivarea excepției.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege ce formează obiect al excepției sunt constituționale, fiind în deplină concordanță cu normele din Legea fundamentală privind libera circulație, liberul acces la justiție sau dreptul părților la un proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 11 coroborate cu cele ale art. 128 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, care au următorul conținut:

— art. 11: „Dispoziții generale privind șederea străinilor

(1) Străinii aflați temporar în mod legal în România pot rămâne pe teritoriul statului român numai până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză sau, după caz, prin permisul de ședere.

(2) În cazul în care prin convențiile internaționale sau actele normative prin care se desființează unilateral regimul de vize nu este prevăzută perioada pentru care vizele sunt desființate, străinilor care nu au obligația obținerii vizei pentru a intra în România li se permite accesul pe teritoriul statului român și pot să rămână până la 90 de zile, în decurs de 6 luni, începând cu ziua primei intrări în țară.”;

— art. 128: „Străinii cu drept de ședere permanentă în statele membre ale Uniunii Europene

(1) Străinii, cetățeni ai unor state terțe sau apatrizi, cu drept de ședere permanentă în statele membre ale Uniunii Europene, pot intra și rămâne pe teritoriul statului român, pentru o perioadă de 90 de zile în decurs de 6 luni, fără obligativitatea obținerii unei vize de intrare.

(2) Persoanelor prevăzute la alin. (1) li se poate prelungi dreptul de ședere temporară, fără îndeplinirea condiției prealabile de obținere a unei vize de lungă ședere, în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) se bucură de tratament egal în domeniile și în condițiile prevăzute la art. 75.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (3), accesul pe piața muncii pentru străinii cu drept de ședere permanentă într-un stat membru al Uniunii Europene se va realiza în raport cu legislația muncii în domeniu și cu necesitatea ocupării locurilor de muncă

ce se încadrează în registrul ocupațional deficitar pe teritoriul României, stabilit de structura specializată din cadrul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.”

În opinia autorilor excepției, textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție și celor ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la un proces echitabil, precum și prevederilor art. 25 alin. (1) din Legea fundamentală care garantează dreptul la liberă circulație.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorii acesteia nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci tind la o complinire a unei pretense lacune legislative, în sensul introducerii, în cuprinsul textelor de lege criticate, a unor precizări referitoare la momentul de la care se calculează termenul în care străinii care nu au obligația obținerii vizei pentru a intra în România pot rămâne pe teritoriul statului român. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională nu poate modifica sau completa prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate. Doar Parlamentul, în calitate de unică autoritate legiuitoare a țării, și Guvernul, ca legislator delegat, au competența de a edicta legi, respectiv de a emite ordonanțe prin care pot fi modificate și completate reglementările deja existente.

De altfel, din lectura prevederilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, se poate observa că textul este deosebit de clar sub aspectul criticat de autorii excepției, stabilind în mod neechivoc momentul de la care termenul de 6 luni începe să curgă, și anume din ziua primei intrări în țară.

În plus, autorii excepției folosesc în demonstrarea neconstituționalității textelor de lege supuse controlului de constituționalitate argumente ce țin, de fapt, de aplicarea prevederilor de lege criticate la spețele individuale. Or, Curtea nu poate cenzura nici modul în care Oficiul Român pentru Imigrări înțelege să aplice în mod concret prevederile referitoare la regimul străinilor, nici hotărârile instanței judecătorești competente să se pronunțe în soluționarea plângerilor împotriva deciziilor autorității administrative amintite.

În ceea ce privește prevederile art. 128 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, autorii excepției nu formulează nicio critică de neconstituționalitate, astfel că nu este îndeplinită cerința motivării prevăzută de art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 coroborate cu cele ale art. 128 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Zhong Yixiong și Wang Aizhong în dosarele nr. 988/46/2009 și nr. 986/46/2009 ale Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 mai 2010.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 656

din 11 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. a) din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. a) din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Viorel Dragomir în Dosarul nr. 10.203/280/2007 al Judecătoriei Pitești — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă partea Gheorghe Roman, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părții prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, în temeiul jurisprudenței constante a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 10.203/280/2007, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. a) din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente**, excepție ridicată de Viorel Dragomir.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că prevederile textului de lege criticat, fiind prea restrictive, nu respectă principiul accesului liber la justiție consacrat de art. 21 din Constituție. Astfel, în practică se pot ivi situații în care necesitatea efectuării unei expertize să rezulte din dosar, însă obiectivele acestei expertize să nu poată fi formulate decât după ce în cauză se vor administra alte probe (de exemplu, înscrisuri, interogatorii, martori), probe care ar avea o mare importanță în stabilirea corectă a obiectivelor de expertiză. Textul încalcă și prevederile art. 24 din Constituție, întrucât condiționarea încuviințării probei cu expertiză de depunerea obiectivelor limitează considerabil posibilitatea asigurării unei apărări efective a părților.

Judecătoria Pitești — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere caracterul special al procedurii reglementate de Legea nr. 247/2005, ce presupune soluționarea cu celeritate a cauzelor ce au ca obiect litigii privind fondul funciar.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 4 alin. (1) lit. a) din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare, text de lege care are următorul conținut: *„Pentru propunerea și administrarea probelor vor fi aplicate următoarele reguli:*

a) expertiza tehnică nu va fi încuviințată decât dacă partea solicitantă depune în ședința publică respectivă obiectivele de expertiză solicitate;”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) și art. 24.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că expertiza tehnică este acel mijloc de probă la care instanța sau părțile pot recurge atunci când pentru lămurirea unor împrejurări de fapt sunt necesare cunoștințe de specialitate dintr-un anumit domeniu de activitate. Reglementarea de drept comun o constituie dispozițiile art. 201 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură civilă, potrivit cărora *„Când pentru lămurirea unor împrejurări de fapt instanța consideră necesar să cunoască părerea unor specialiști, va numi, la cererea părților ori din oficiu, unul sau trei experți, stabilind prin încheiere punctele asupra cărora ei urmează să se pronunțe și termenul în care trebuie să efectueze expertiza”*. Prevederile art. 4 alin. (1) lit. a) din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 reprezintă aplicarea normelor de drept comun procesual în materia litigiilor având ca obiect restituirea proprietăților funciare.

Expertiza se dispune de instanță, din oficiu sau la cererea părții interesate. Administrarea acestui mijloc de probă este lăsată la aprecierea instanței, în sensul că aceasta este singura competentă să se pronunțe asupra necesității lămuririi unor împrejurări de fapt care sunt supuse judecății și care implică o evaluare de specialitate. Așa fiind, expertiza se efectuează în cursul unui proces pendinte, instanța fiind obligată ca, în cazul în care a admis acest mijloc de probă, să stabilească clar, prin încheiere, obiectivele expertizei, respectiv situațiile de fapt asupra cărora i se cere expertului să-și exprime părerea sau să

le constată ca specialist. În situația în care proba este dispusă la cererea unei părți interesate, aceasta va preciza obiectul expertizei, și anume întrebările la care expertul trebuie să răspundă. Obiectivele expertizei se stabilesc la termenul la care se încuviințează proba, iar nu ulterior. Soluția legislativă este logică și pe deplin justificată, din moment ce scopul expertizei este acela de a lămurii aspecte de fapt cunoscute din materialul probator aflat în dosar, asupra cărora instanța apreciază ca fiind necesară exprimarea opiniei unor specialiști, iar nu împrejurări care ar urma să transpară după administrarea altor probe, așa cum pretinde autorul excepției. De altfel, în această din urmă ipoteză, instanța, în temeiul art. 212 din Codul de procedură civilă, ar putea dispune, din oficiu sau la cererea părții nemulțumite, întregirea expertizei sau efectuarea unei noi expertize — contraexpertiza.

Așa fiind, Curtea constată că regula stabilită prin Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, referitoare la propunerea și administrarea probei cu expertiza tehnică în cadrul proceselor funciare, și anume condiționarea încuviințării probei de depunerea în ședința publică a obiectivelor de expertiză solicitate de către partea interesată, constituie o aplicare *sui generis* a reglementării de drept comun cuprinse în Codul de procedură civilă. Mai mult, în condițiile în care scopul reglementării titlului XIII din Legea nr. 247/2005 este

„*accelerarea judecăților în materia restituirii proprietăților funciare*”, dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. a) din lege asigură realizarea acestui scop, împiedicând părțile să tergiverseze în mod abuziv soluționarea litigiilor.

Curtea constată că, în această materie, condiționând valorificarea unui drept de respectarea anumitor cerințe, legiuitorul nu a urmărit restrângerea accesului liber la justiție, de care, în mod evident, cel interesat a beneficiat în cadrul procedurii reglementate, ci exclusiv instaurarea unui climat de ordine, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21, prevenind astfel abuzurile și asigurând protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți. De altfel, Curtea a statuat în mod constant că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept — subiectiv sau procesual, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite.

Prin urmare, prevederile art. 4 alin. (1) lit. a) din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 au în vedere soluționarea proceselor funciare cu celeritate, în scopul asigurării cât mai rapide a stabilității și securității care trebuie să caracterizeze raporturile juridice din această materie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. a) din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Viorel Dragomir în Dosarul nr. 10.203/280/2007 al Judecătorei Pitești — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 mai 2010.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 676

din 18 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător

Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Eugen Dincă în Dosarul nr. 13.997/63/2008 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, considerând că textul de lege criticat este în acord cu dispozițiile din Legea fundamentală și din celelalte documente internaționale invocate de autorul acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 13.997/63/2008, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Eugen Dincă, funcționar public, într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect anularea unei decizii emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice Dolj prin care s-a dispus suspendarea raportului de serviciu al acestuia.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că suspendarea raporturilor de serviciu în temeiul textului de lege criticat contravine prevederilor constituționale și convenționale care instituie prezumția de nevinovăție. Precizează că legea română omite necesitatea ocrotirii dreptului la un trai decent, întrucât nu impune obligativitatea asigurării unor măsuri compensatorii salariale minime pe perioada suspendării din funcție, astfel cum prevede „Regulamentul 96/2004 în materia funcționarilor publici comunitari”.

Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, observând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, care au următorul cuprins:

— art. 94 alin. (1) lit. m): „(1) *Raportul de serviciu se suspendă de drept atunci când funcționarul public se află în una dintre următoarele situații: (...)*

m) în cazul în care s-a dispus trimiterea în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 54 lit. h);”.

Dispozițiile art. 54 lit. h), la care face referire art. 94 alin. (1) lit. m), prevăd că poate ocupa o funcție publică persoana care îndeplinește și condiția de a nu fi fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra umanității, contra statului sau contra autorității, de serviciu sau în legătură cu serviciul, care împiedică înfăptuirea justiției, de fals ori a unor fapte de corupție sau a unei infracțiuni săvârșite cu intenție, care ar face-o incompatibilă cu exercitarea funcției publice, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea.

În opinia autorului excepției, textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și ale art. 15 alin. (1) care consacră principiul universalității drepturilor și obligațiilor ce revin cetățenilor. Se invocă, de asemenea, prevederile art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că asupra constituționalității dispozițiilor de lege ce fac obiectul prezentei excepții s-a mai pronunțat prin mai multe decizii, prin raportare la aceleași texte din Legea fundamentală și prin prisma unor critici similare. Dintre acestea pot fi amintite Decizia nr. 247 din 16 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 13 aprilie 2010, Decizia nr. 1.437 din 5 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 881 din 17 decembrie 2009, sau Decizia nr. 539 din 27 aprilie 2010, încă nepublicată*) în Monitorul Oficial al României. Curtea a constatat că textul de lege criticat este constituțional, statuând, cu acele prilejuri, că sancțiunea administrativă a suspendării funcționarului public din funcția publică pe care acesta o deține, în cazul în care s-a dispus trimiterea în judecată a acestuia, are ca finalitate protejarea autorității sau a instituției publice față de pericolul continuării activității ilicite și al extinderii consecințelor periculoase ale faptei penale săvârșite de către funcționarul public. Or, ținând cont de natura administrativă a acestei măsuri, nu sunt incidente prevederile constituționale și convenționale care instituie prezumția de nevinovăție, care va trebui însă respectată pe tot parcursul desfășurării întregului proces penal pornit împotriva respectivului funcționar public, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare. Totodată, Curtea a reținut că măsura suspendării din funcție se aplică tuturor funcționarilor publici aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale.

De asemenea, Curtea observă că stabilirea compatibilității prevederilor din legislația națională cu cele cuprinse în acte emise de instituțiile Uniunii Europene nu poate fi realizată de instanța de contencios constituțional, ci revine, în cadrul operațiunii de interpretare și aplicare a legii, judecătorului investit cu soluționarea litigiului în cursul soluționării căruia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, se impune menținerea aceleiași soluții și în cauza de față.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 539 din 27 aprilie 2010 a fost publicată ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 2 iunie 2010.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Eugen Dincă în Dosarul nr. 13.997/63/2008 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 mai 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 712

din 25 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, astfel cum au fost modificate prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010 pentru modificarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Marian Rolf Sîntion în Dosarul nr. 7.745/302/2009 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 4 mai 2010, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, în conformitate cu prevederile art. 14 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 6, respectiv 20 mai 2010, dată la care, având în vedere imposibilitatea constituirii legale a completului de judecată, în temeiul art. 260 alin. 1 din Codul de

procedură civilă și a art. 3 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 25 mai 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 iulie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.745/302/2009, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar**, excepția ridicată de Marian Rolf Sîntion într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 încalcă principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, întrucât limitează aria de aplicare a acestui mod de executare doar la creditorii unor drepturi de natură salarială din sistemul bugetar, toți ceilalți creditori (inclusiv statul, care conform Legii fundamentale nu poate avea o situație privilegiată) fiind excluși de la aplicarea acestui act normativ. Mai mult chiar, datorită Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009, statul își stabilește o situație mai favorabilă, întrucât se creează o inegalitate între stat, prin instituțiile sale, și

particularii din sistemul bugetar, în ceea ce privește modul de executare silită a creanțelor, încalcându-se astfel și art. 44 din Constituție. În opinia autorului excepției, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 încalcă și art. 53 din Constituție, cu atât mai mult cu cât alin. (2) al acestui articol prevede că restrângerea dreptului trebuie să fie aplicată în mod nediscriminatoriu, ori reglementarea criticată stabilește un alt mod de executare decât cel prevăzut de dreptul comun doar pentru o categorie de creditori, și anume titularii unor drepturi de natură salarială din sistemul bugetar. În acest context, precizează că Guvernul, profitând de dreptul său de monopol în a emite ordonanțe de urgență, a urmărit numai protecția drepturilor sale, întrucât această măsură nu a fost justificată de nicio situație de urgență, fapt ce reiese și din faptul că Guvernul nu a intervenit prin măsuri de politică socială, ce s-ar fi impus îndeosebi în domeniul bancar.

Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă nu și-a exprimat opinia în legătură cu excepția de neconstituționalitate formulată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, notele scrise depuse la dosar, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 18 iunie 2009.

Ulterior sesizării Curții Constituționale, a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 12 martie 2010, act normativ ce introduce un nou alineat, alineatul (11), și modifică alineatele (2) și (3) ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009.

După două luni, prin prevederile art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010 pentru modificarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 20 mai 2010, au fost modificate din nou prevederile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, fiind abrogat și alineatul (11) al art. 1 ce reglementa plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială devenite executorii în perioada

1 ianuarie — 31 decembrie 2010. Totodată, prin art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010, s-a reglementat plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială devenite executorii după 1 ianuarie 2010 și până la data intrării în vigoare a acestei ordonanțe, și anume 20 mai 2010.

Prin urmare, Curtea urmează să se pronunțe asupra prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009, astfel cum au fost modificate prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010, prevederi care, în prezent, au următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2009, se va realiza după o procedură de executare care începe astfel:

a) în anul 2012 se plătește 34% din valoarea titlului executoriu;

b) în anul 2013 se plătește 33% din valoarea titlului executoriu;

c) în anul 2014 se plătește 33% din valoarea titlului executoriu.

(2) În cursul termenului prevăzut la alin. (1) orice procedură de executare silită se suspendă de drept.

(3) Sumele prevăzute la alin. (1) plătite în temeiul prezentei ordonanțe de urgență se actualizează cu indicii prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică.

(4) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, prin sectorul bugetar se înțelege autoritățile și instituțiile publice a căror finanțare se asigură astfel:

a) integral din bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, după caz;

b) din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, după caz;

c) integral din venituri proprii.

Art. 2. — Prin ordin al ordonatorilor principali de credite va fi stabilită procedura de efectuare a plății titlurilor executorii, cu respectarea termenelor prevăzute la art. 1.

Art. 3. — Plățile restante la sumele aferente titlurilor executorii aflate sub incidența prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, aprobată cu modificări prin Legea nr. 76/2009, și a prevederilor Ordinului ministrului justiției, al ministrului economiei și finanțelor, al președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, al președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. 1.859/C/2.484/26.650/131/3.774/C/2008 privind modalitatea de eșalonare a plății sumelor prevăzute în titlurile executorii emise până la intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției se execută cu respectarea prevederilor art. 1 și 2.”

Autorul excepției susține că reglementarea criticată contravine dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 44 alin. (2) referitoare la proprietatea privată, art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 115 alin. (4) privind delegarea legislativă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului

nr. 71/2009 — în forma anterioară modificării aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010 —, plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi salariale stabilite în favoarea personalului bugetar urmau să fie plătite eşalonat începând cu anul 2010, pentru hotărârile devenite executorii până la sfârșitul anului 2009, și începând cu 2011 — pentru cele devenite executorii până la finalul acestui an.

Prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2010, s-a amânat plata acestor drepturi salariale câștigate în instanță, ca urmare a constrângerilor bugetare impuse de situație economică actuală, astfel încât, ca urmare a modificărilor aduse prin acest act normativ, plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești, devenite executorii până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, se va face astfel: 34% din valoarea titlului executoriu — în anul 2012, și 33% din valoarea titlului executoriu — în anul 2013, respectiv în anul 2014.

Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010, reglementează eşalonarea plății unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar. Instituirea acestei măsuri a fost determinată de existența unui număr substanțial de cauze având ca obiect acordarea de drepturi salariale, care a condus la o imposibilitate a autorității statale de a executa hotărârile judecătorești pronunțate deja în această materie, în special în actualul context de criză economică. Adoptarea actului normativ supus controlului de constituționalitate a fost determinată de circumstanțele excepționale care au impus instituirea unor măsuri prin care să fie limitată temporar exercitarea drepturilor decurgând din hotărârile judecătorești irevocabile pronunțate în materia respectivă, fără ca prin aceasta să se aducă atingere înseși substanței a acestor drepturi.

Pentru a evita devalorizarea sumelor ce fac obiectul titlurilor executorii, ordonanța de urgență prevede că acestea se actualizează cu indicii prețurilor de consum, ceea ce garantează o executare în totalitate a creanței. Acest mecanism asigură executarea integrală a titlului, acordând totodată statului posibilitatea să identifice resursele financiare necesare achitării acestor sume.

Așa fiind, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 are în vedere rezolvarea unei situații extraordinare, prin reglementarea unor măsuri cu caracter temporar și derogatorii de la dreptul comun în materia executării hotărârilor judecătorești. Măsurile instituite urmăresc un scop legitim — asigurarea stabilității economice a țării — și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere — executarea eşalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. Totodată, măsurile reglementate au un caracter pozitiv, în sensul că Guvernul recunoaște obligația de plată a autorității statale și se obligă la plata eşalonată a titlurilor executorii, modalitate de executare impusă de situația de excepție pe care o reprezintă, pe de o parte, proporția deosebit de semnificativă a creanțelor astfel acumulate împotriva statului, și, pe de altă parte, stabilitatea economică a statului român în actualul context de criză economică națională și internațională.

Asupra constituționalității prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009, în formă anterioară modificărilor intervenite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din

14 aprilie 2010, și Decizia nr. 190 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 9 aprilie 2010, statuând că acest act normativ nu încalcă dispozițiile art. 16, art. 44 alin. (2), art. 53 și art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală.

Astfel, Curtea a constatat că nu se poate reține existența niciunei discriminări între debitori, în sensul că statul ca debitor și-ar aroga mai multe drepturi decât debitorii persoane de drept privat în ceea ce privește executarea hotărârilor judecătorești. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că o deosebire de tratament juridic este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, aceasta însemnând că nu urmărește un scop legitim sau nu păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere (în acest sens, a se vedea hotărârile pronunțate în cauzele „*Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene*” împotriva Belgiei, 1968, *Marckx împotriva Belgiei*, 1979, *Rasmussen împotriva Danemarcei*, 1984, *Abdulaziz, Cabales și Balkandali împotriva Regatului Unit*, 1985, *Gaygusuz împotriva Austriei*, 1996, *Larkos împotriva Cipru*, 1999, *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, 2004). Totodată, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, statele beneficiază de o anumită marjă de apreciere în a decide dacă și în ce măsură diferențele între diversele situații similare justifică un tratament juridic diferit, iar scopul acestei marje variază în funcție de anumite circumstanțe, de domeniu și de context (în acest sens, a se vedea hotărârile pronunțate în cauzele „*Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene*” împotriva Belgiei, 1968, *Gaygusuz împotriva Austriei*, 1986, *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, 2004).

Or, în cauza de față, măsura contestată urmărește un scop legitim — asigurarea stabilității economice a țării — și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere — executarea eşalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. Astfel, situația particulară ivită și motivată prin existența unei situații extraordinare este una care reclamă o diferență evidentă de tratament juridic.

Cu privire la dreptul de proprietate, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că despăgubirea recunoscută printr-o decizie definitivă și executorie constituie un bun în sensul articolului 1 din Protocolul nr. 1; neexecutarea plății într-un termen rezonabil constituie, deci, o atingere a dreptului reclamantului la respectarea bunurilor, ca și faptul că lipsa de lichidități nu poate justifica un asemenea comportament (*Ambrosi împotriva Italiei*, 2000, *Burdov împotriva Rusiei*, 2002). Guvernul, prin adoptarea ordonanței de urgență criticate, nu neagă existența și întinderea despăgubirilor constatate prin hotărâri judecătorești și nu refuză punerea în aplicare a acestora. Măsura criticată este una de garantare a dreptului de proprietate asupra bunului dobândit în sensul Convenției, fiind, deci, o aplicare a art. 44 alin. (2) din Constituție, în condițiile unei crize financiare accentuate.

Având în vedere cele de mai sus, Curtea a apreciat că nu poate fi reținută nici încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, astfel cum au fost modificate prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010 pentru modificarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Marian Rolf Sîntion în Dosarul nr. 7.745/302/2009 al Judecătorei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 mai 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 723

din 1 iunie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. (6)
din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996**

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. (6) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, excepție ridicată de Gheorghe Cîmpeanu și Jenica Cîmpeanu în Dosarul nr. 18.538/325/2008 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează Curții faptul că autorul excepției Gheorghe Cîmpeanu a depus la dosarul cauzei note scrise prin care solicită îndreptarea unei erori materiale a instanței de judecată cu privire la obiectul excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât aceasta nu a fost motivată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 18.538/325/2008, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. (6) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996**, excepție ridicată de Gheorghe Cîmpeanu și Jenica Cîmpeanu într-o cauză civilă ce are ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unei încheieri de carte funciară.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii arată că prevederile art. 33 alin. (6) din Legea nr. 7/1996 contravin dispozițiilor constituționale privind dreptul de proprietate.

Tribunalul Timiș — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu conțin reglementări privind dreptul Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară de a dispune exproprii pentru cauză de utilitate publică.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional, deoarece se limitează la a determina condițiile obiective în care persoana interesată își poate exercita dreptul de a solicita oficiului teritorial de cadastru și publicitate imobiliară rectificarea sau modificarea cărții funciare, fără a fi contrare prevederilor din Constituție invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 33 alin. (6) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 3 martie 2006, cu modificările ulterioare, având următorul conținut: „*Procedura de rectificarea înscrisurilor în cartea funciară, a modificărilor și cea de îndreptare a erorilor materiale se va stabili prin regulament aprobat de directorul general al Agenției Naționale.*”

În ceea ce privește îndreptarea unei erori materiale a instanței de judecată cu privire la obiectul excepției, solicitată de autorul excepției, Curtea arată că îndreptarea erorilor materiale nu intră în competența acesteia, ci în cea a instanței de judecată în fața căreia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (3) și (8) privind dreptul de proprietate privată.

Analizând excepția, Curtea constată că, prin adoptarea Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, sistemul de publicitate imobiliară al cărților funciare s-a extins la nivelul întregii țări. Cartea funciară reprezintă un registru public, ce cuprinde evidența juridică integrală și exactă a imobilelor, proprietatea persoanelor fizice și juridice din raza lor de cuprindere. Superioritatea sistemului cărților funciare rezidă în faptul că acesta are în vedere apărarea intereselor proprietarilor bunurilor imobile, dar și al terților, permițând o identificare mult mai ușoară a imobilului și având, astfel, și efect de opozabilitate. De asemenea, este de menționat caracterul real al evidenței, prin care atât părțile, cât și terții interesați sunt în măsură să cunoască situația juridică a unui imobil în orice moment (proprietarul, sarcinile imobiliare, ipotecile, urmările, indisponibilizările, modalitățile de care sunt afectate dobândirea dreptului, capacitatea părților etc.). Publicitatea imobiliară întemeiată pe sistemul de evidență al cadastrului general are ca obiect înscrierea în cartea funciară a actelor și faptelor juridice referitoare la bunurile imobile. Fiecare imobil are cartea sa funciară, în care sunt înscrise toate actele translativă sau constitutive de drepturi, astfel încât se poate cunoaște situația juridică a acestuia.

Considerată o carte de bază a evidenței proprietății, cartea funciară este, astfel, un instrument important de apărare a acesteia, cu atât mai mult cu cât în reglementarea actuală, în anumite situații, aceasta reprezintă un act constitutiv de drepturi.

Dreptul de proprietate este cel mai complex dintre toate drepturile pe care o persoană le poate avea asupra unui bun, pentru că el oferă titularului său exercițiul tuturor prerogativelor

pe care legea le cunoaște. De aceea, acesta reprezintă un drept fundamental absolut, prevăzut, garantat și ocrotit de Constituție în cuprinsul art. 44 și 136, în limitele prevăzute de lege. Este și motivul pentru care, atunci când legiuitorul a stabilit reglementarea prin lege organică a domeniilor de importanță vitală pentru funcționarea statului, a cuprins în cadrul dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. m), regimul juridic general al proprietății și al moștenirii. Așa fiind, regimul cadastrului și al publicității imobiliare sunt stabilite prin lege organică, respectiv Legea nr. 7/1996. În cuprinsul art. 33 din lege este prevăzută posibilitatea rectificării înscrisurilor sau modificării situației juridice reale. Astfel, potrivit alin. (2), „*prin rectificare se înțelege radierea, îndreptarea sau menționarea înscrisurilor oricărei operațiuni, susceptibilă a face obiectul unei înscrisuri în cartea funciară*”, iar, în conformitate cu prevederile alin. (3), „*prin modificare se înțelege orice schimbare privitoare la aspecte tehnice ale imobilului, schimbare care nu afectează esența dreptului care poartă asupra aceluși imobil*”. De asemenea, potrivit alin. (5), „*erorile materiale săvârșite cu prilejul înscrisurilor în cartea funciară pot fi îndreptate la cerere sau din oficiu*”.

În cuprinsul titlului II privind publicitatea imobiliară din Legea nr. 7/1996, legiuitorul a dedicat procedurii de înscriere în cartea funciară un întreg capitol, respectiv cap. II. Potrivit principiului simetriei juridice, întrucât rectificarea poate fi majoră, reprezentând un act constitutiv de drepturi sau putând avea chiar titlu executoriu, procedura de rectificare a înscrisurilor în cartea funciară trebuie instituită printr-o normă legală egală ca forță juridică cu cea prin care s-a reglementat procedura de înscriere în cartea funciară, respectiv prin lege organică. Or, potrivit art. 33 alin. (6) din Legea nr. 7/1996, „*procedura de rectificarea înscrisurilor în cartea funciară, a modificărilor și cea de îndreptare a erorilor materiale se va stabili prin regulament aprobat de directorul general al Agenției Naționale*”. Cum textul de lege criticat prevede ca procedura de rectificare să fie stabilită printr-o normă cu o putere juridică inferioară legii organice, respectiv prin regulament aprobat de directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, ne aflăm în prezența unei încălcări a dispozițiilor constituționale ale art. 73 alin. (3) lit. m), care prevăd obligativitatea reglementării prin lege organică a regimului juridic general al proprietății, precum și ale art. 1 alin. (4) privind separarea puterilor în stat.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. (6) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, excepție ridicată de Gheorghe Cîmpeanu și Jenica Cîmpeanu în Dosarul nr. 18.538/325/2008 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1.627/2008 privind aprobarea activităților pentru care se acordă sprijin financiar producătorilor agricoli din sectorul zootehnic în anul 2009, a cuantumului acestuia, precum și a sumei totale alocate fiecărei activități, precum și a anexei la Hotărârea Guvernului nr. 693/2009 privind aprobarea activităților pentru care se acordă sprijin financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal pentru anul 2009, a cuantumului acestuia și a sumelor totale alocate fiecărei activități

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.627/2008 privind aprobarea activităților pentru care se acordă sprijin financiar producătorilor agricoli din sectorul zootehnic în anul 2009, a cuantumului acestuia, precum și a sumei totale alocate fiecărei activități, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 18 decembrie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 693/2009 privind aprobarea activităților pentru care se acordă sprijin financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal pentru anul 2009, a cuantumului acestuia și a sumelor totale alocate fiecărei activități, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 19 iunie 2009, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Mihail Dumitru
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 9 iunie 2010.
Nr. 543.

ANEXA Nr. 1
(Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.627/2008)

ACTIVITĂȚILE

pentru care se acordă sprijin financiar producătorilor agricoli din sectorul zootehnic, în anul 2009, cuantumul acestuia, precum și suma totală alocată fiecărei activități

Nr. crt.	Denumirea activității		Valoarea unitară (cuantum)	Valoarea totală	
I.	Susținerea ameliorării populațiilor de animale	a) conducerea registrelor genealogice pentru:	bovine	7,5 lei/cap	250 mii lei
			ovine/caprine	3,68 lei/cap	115 mii lei
		b) efectuarea controlului oficial al performanțelor de producție la ovine/caprine, astfel:	1. controlul oficial al producției de lapte la ovine și caprine	5,18 lei/cap	200 mii lei
			2. controlul oficial al producției de lână la ovine	0,50 lei/cap	
			3. controlul oficial al producției de pielicele la ovine	1,0 lei/cap	
			4. controlul oficial al producției de carne de ovine/caprine.	0,80 lei/cap	
		c) introducerea, la nivelul fermelor, a tehnicilor, biotehnologiilor și practicilor moderne de reproducție la speciile de animale, respectiv achiziția de containere pentru conservarea materialului seminal congelat cu capacitate de peste 20 de litri și cu autonomie dinamică de peste 90 de zile		3.500 lei/buc.	500 mii lei
		d) susținerea cheltuielilor de testare a masculilor de reproducție, respectiv:	1. tăurași	1.000 lei/cap	10 mii lei
			2. berbeci/țapi	50 lei/cap	20 mii lei
		e) efectuarea analizei calității produselor animaliere în vederea evaluării genetice a animalelor		1,0 lei/analiză	10 mii lei
f) elaborarea și întreținerea sistemului informatic, constituirea bazelor de date și estimarea valorii de ameliorare a animalelor	bovine	10,0 lei/cap	100 mii lei		
	ovine/caprine	5,0 lei/cap			

Nr. crt.	Denumirea activității		Valoarea unitară (cuanum)	Valoarea totală	
II.	Susținerea îmbunătățirii calității produselor de origine animală	a) îmbunătățirea calității produțiilor de carne prin susținerea financiară a implementării sistemului de clasificare a carcaselor, respectiv:	1. carcase de porcine E	120 lei/carcasă	302.117 mii lei
			2. carcase de porcine U	100 lei/carcasă	
			3. bovine	100 lei/carcasă	
		b) îmbunătățirea calității și a parametrilor de producție în creșterea efectivelor prin susținerea produțiilor de carne și ouă de consum, astfel:	1. scrofițe din ferme comerciale care provin din ferme de reproducție în rasă pură sau hibridare, la prima fătare	150 lei/cap	370.937 mii lei
			2. carne pasăre — pui broiler	1,6 lei/cap	
			3. ouă de consum, categorii de greutate: M, L, XL	0,05 lei/buc.	
c) îmbunătățirea calității producției de miere prin susținerea familiilor de albine		20 lei/familie de albine	16.846 mii lei		
d) îmbunătățirea calității și igienei laptelui de vacă destinat procesării pentru atingerea standardelor de calitate din Uniunea Europeană, respectiv susținerea laptelui livrat cu număr total de germeni (NTG) mai mic sau egal cu 100.000/ml și un număr de celule somatice mai mic sau egal cu 400.000/ml;		0,3 lei/kg	246.700 mii lei		

ANEXA Nr. 2
(Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 693/2009)

ACTIVITĂȚILE
pentru care se acordă sprijin financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal,
cuantumul acestuia, precum și suma totală alocată fiecărei activități

Nr. crt.	Denumirea activității		Procent din cheltuielile eligibile (%)	Suma fixă	Valoarea totală	
1.	a) legume-fructe	implementarea Sistemului european de bune practici agricole EUREPGAP/GLOBALGAP, în domeniul legumelor și fructelor	70% din valoarea costurilor certificării și ale tuturor analizelor și/sau avizelor necesare pentru certificarea unui contract/beneficiar	până la 10.000 lei/contract	134 mii lei	
		funcționarea grupurilor de producători recunoscute	—	40.000 lei/grup	—	
		sprijin financiar pentru legumele produse în serele încălzite și pentru ciupercile de cultură produse în spații climatizate	legume produse și recoltate din serele încălzite până la 31 decembrie 2009	—	600 lei/tonă	36.590 mii lei
			ciuperci cultivate și recoltate din spații climatizate	35% din valoarea fără TVA a facturilor de energie termică și/sau electrică și/sau combustibili de orice tip	800 lei/tonă	7.480 mii lei
		sprijin financiar pentru legume și fructe destinate prelucrării industriale	tomate	—	350 lei/tonă	6.503 mii lei
			mazăre boabe verzi	—	300 lei/tonă	1.392 mii lei
			fasole păstăi	—	350 lei/tonă	2.874 mii lei
			ardei — toate tipurile	—	300 lei/tonă	785 mii lei
			castraveți tip cornișon	—	150 lei/tonă	335 mii lei

Nr. crt.	Denumirea activității		Procent din cheltuielile eligibile (%)	Suma fixă	Valoarea totală	
		mere	—	160 lei/tonă	9.690 mii lei	
		prune		200 lei/tonă	431 mii lei	
		cireșe	—	200 lei/tonă	409 mii lei	
		vișine	—	200 lei/tonă	68 mii lei	
		piersici	—	300 lei/tonă	329 mii lei	
		struguri de masă	—	300 lei/tonă	115 mii lei	
		sprijin financiar pentru achiziționarea de ambalaje și alte materiale necesare ambalării legumelor și fructelor pentru livrare în stare proaspătă	legume, căpșuni, pomi și arbuști fructiferi	30% din valoarea unitară a ambalajelor și materialelor necesare ambalării	până la 4 lei/bucată	legume — 5.608 mii lei fructe — 770 mii lei
	conform lit. b) nr. crt. 1 din anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2006 pentru aprobarea acordării sprijinului financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătățirilor funciare și al organizării și sistematizării teritoriului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2007, cu modificările și completările ulterioare: susținerea unor cheltuieli de depozitare a produselor agricole	ceapă, rădăcinoase, mere, pere și struguri de masă	30% din valoarea cheltuielilor de depozitare	până la 70 lei/tonă/ perioadă de depozitare	3.704 mii lei	
	susținerea energiei termice și electrice pentru culturile realizate în sere și solare încălzite	legume și ciuperci	35% din valoarea fără TVA a facturilor de energie termică și/sau electrică și/sau combustibili de orice tip		9.182 mii lei	
2.	c) sector viticol	autorizarea plantațiilor viticole pentru producerea strugurilor de vin cu denumire de origine controlată, certificarea și marcarea vinurilor cu denumire de origine controlată	costurile aferente autorizării plantațiilor viticole destinate producerii strugurilor de vin cu denumire de origine controlată	—	10 lei/ha	118 mii lei
			costurile aferente certificării și marcării vinurilor cu denumire de origine controlată	—	12 lei/hl	2.950 mii lei
		tratamente fitosanitare în plantațiile viticole cu soiuri nobile pentru struguri de masă și vin, inclusiv pentru vinuri cu denumire de origine controlată	costurile aferente tratamentelor fitosanitare	—	500 lei/ha	22.059 mii lei
3.	e) hamei	susținerea producției de hamei cu un conținut ridicat în acizi alfa și la cerințele de calitate stabilite prin contract	—	100 lei/tonă	19 mii lei	

Nr. crt.	Denumirea activității		Procent din cheltuielile eligibile (%)	Suma fixă	Valoarea totală	
4.	f) cartof	sprijinirea producției de cartof pentru industrializare (procesare) la calitatea și cerințele specifice normelor tehnice de procesare, stabilite prin contracte	—	150 lei/tonă	3.686 mii lei	
		conform lit. b) nr. crt. 1 din anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2007, cu modificările și completările ulterioare: susținerea unor cheltuieli de depozitare a produselor agricole	30% din valoarea cheltuielilor de depozitare	70 lei/tonă/ perioadă de depozitare	1.525 mii lei	
5.	g) plante medicinale și aromatice	susținerea producției de plante medicinale și aromatice realizate în condițiile de calitate stabilite prin contract	pentru culturile de la care se utilizează sămânța	—	800 lei/tonă	6.994 mii lei
			pentru culturile de la care se utilizează planta întreagă și/sau rădăcina	—	800 lei/tonă	
6.	h) flori, plante dendrologice și ornamentale	sprijin pentru producția de flori, plante dendrologice și ornamentale în câmp în spații protejate sau amenajate	culturi în câmp	—	5.000 lei/ha	313 mii lei
			culturi în sere	—	10.000 lei/ha	

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 444027